

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra životního prostředí dne 18. května 2016, s termínem dodání stanovisek do 23. května 2016. Vyhodnocení tohoto řízení je uvedeno v následující tabulce:

Resort	Připomínky	Vypořádání
MMR	<p>Zásadní (obecně):</p> <p>Navrhované řešení považujeme za riskantní; s EK je velmi obtížně vyjednatelné a zároveň potenciálně ohrožující financování zmíněných projektů z ESI fondů, nebude-li EK s navrženým řešením souhlasit. Potenciální financovatelnost projektů z ESIF již v materiálu předloženém vládě zpochybnil i sám předkladatel. Naše stanovisko ohledně nezbytné opatrnosti ve vztahu k navrhovanému řešení tedy i nadále trvá.</p> <p>V důvodové zprávě je uvedeno, že vláda rozhodne na základě výsledků aktuálně probíhajících jednání s EK; tyto výsledky jednání s EK (její pozice k navrhovanému řešení) však předložený návrh neobsahuje.</p> <p>Provedení EIA je časově náročné, ale jde o jediný způsob, jak zajistit soulad s národními a evropskými předpisy. Zákonná speciální úprava, která nenaplní požadavky a cíle směrnice EU (např. přístup veřejnosti) není způsobilá nahradit požadavky uvedené ve směrnici. V případě prosazování tohoto řešení bez vyjednání EK s jeho aplikací může znamenat výrazně delší časové zdržení realizace 11 dotčených dopravních staveb, než kdyby byla provedena kompletní EIA. Navržené řešení s velkou</p>	<p>Akceptováno</p> <p>Předložené řešení bylo připraveno na základě jednání s Evropskou komisí.</p>

	pravděpodobností nepovede k zamýšlenému účelu a sekundárně může mít zásadní dopad na státní rozpočet.	
MMR	<p>Zásadní (obecně):</p> <p>Připomínkovým místem nebylo Ministerstvo zahraničních věcí. Vzhledem ke klíčovému postavení tohoto ministerstva v komunikaci s EU a k jeho důležité funkci v rámci běžícího řízení o porušení smlouvy č.j. 2013/2048 (infringement EIA), považujeme tuto skutečnost za nedostatek.</p>	<p>Akceptováno</p> <p>Okruh připomínkových míst byl stanoven dopisem ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předsedy Legislativní rady vlády ze dne 12. května 2016. Nicméně je nezbytné dodat, že vládní zmocněnec pro zastupování ČR před Soudním dvorem EU se účastnil přípravy návrhu a byl o jednáních s EK a jejich výsledcích informován.</p>
MMR	<p>Zásadní (obecně k § 4 odst. 3):</p> <p>Dle předkládací zprávy je předložený návrh zpracován za účelem zajištění realizace 11 klíčových dopravních projektů, pro které bylo vydáno stanovisko hodnocení vlivů dle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů rozvojových koncepcí a programů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Z materiálu však nevyplývá, že pokud tento zákon bude přijat, nebude možno jej využít i na jiné případy. To, že vláda rozhodne o tom, že určitý záměr nebude předmětem posuzování, bude v aplikační praxi znamenat, že předmětná problematika se přesune do prvního řízení o povolení umístění nebo provedení záměru, a to i přes navrhovaný § 4 odst. 3 písm. a). V předloženém materiálu tyto dopady však vůbec nejsou zohledněny a vyčísleny.</p> <p>Dle našeho názoru je navrhované řešení zcela nekonceptní.</p>	<p>Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.</p>
MMR	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>V předloženém materiálu není nikde řešeno, zda konkrétní stavební záměr, u kterého vláda rozhodne, že není předmětem posuzování, v případě řízení, kterým se povoluje umístění nebo provedení záměru, jsou tato řízení navazujícími ve smyslu zákona o posuzování vlivů na</p>	<p>Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.</p>

	<p>životní prostředí, či nikoliv. Pokud ano, potom se absence plného posuzování přesune na správní orgány, které povedou navazující řízení.</p> <p>Předložený materiál požadujeme v tomto směru doplnit, včetně vyčíslení dopadů, a to i přes skutečnost, že ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády rozhodl, že hodnocení dopadu regulace se neprovede.</p>	
MZe	<p>Doporučujeme důkladně zvážit volbu jednotlivých variant s tím, že rozhodující by měly být výsledky z aktuálně probíhajících jednání s Evropskou komisí.</p> <p><u>Odůvodnění:</u></p> <p>Domníváme se, že Varianta 1, která provádí transpozici revidované směrnice EIA do českého právního řádu, je v souladu s právem Evropské unie, avšak hrozí reálné riziko, že by 11 předmětných dopravních projektů muselo projít znovu procesem posuzování EIA. Navrhovaná Varianta 2 přináší bezesporu efektivnější řešení, ale je otázkou, zda obecná právní úprava v podobě zákona může stanovovat kritéria pro 11 konkrétních dopravních staveb a rovněž je zde větší riziko nesouladu s právem Evropské unie. S ohledem na výše uvedené doporučujeme zvolit Variantu 2.</p>	Bere se na vědomí.
ÚVČR - VÚV	<p>Zásadní: Požadujeme v materiálu upřesnit postup, kterým dojde k omezení působnosti novely zákona pouze na 11 prioritních projektů.</p>	Akceptováno Návrh byl upraven – vláda stanoví nařízením záměry, na které se bude novela vztahovat.
MMR	<p>Zásadní: U obou variant postrádáme přechodná ustanovení. Požadujeme je doplnit.</p>	Nerelevantní vzhledem ke změnám, které byly v návrhu provedeny.

		Současná verze návrhu nevyžaduje přechodná ustanovení.
MMR	<p>Zásadní:</p> <p>Návrh považujeme za rozporný s právem EU. Smysl základní směrnice EIA spočívá v tom, že u projektů splňujících určitá kritéria je posouzen jejich vliv na životní prostředí a informace z tohoto posouzení jsou dále využity v navazujících řízeních. Posouzení vypracovaná na základě zákona č. 244/1992 Sb. nelze bez dalšího považovat za posouzení ve smyslu účinného znění směrnice č. 2011/92/EU, neboť materiálně nevyhovují požadavkům této směrnice. Skutečnost, že z pohledu národního práva se jedná - i po mnoha letech - o stále platná posouzení, nemůže zakrýt jejich materiální zastaralost.</p> <p>Ověřování, s nímž počítá navržená zákonná úprava a které má prověřit soulad historických stanovisek s legislativou účinnou v době jejich vydání, považujeme za zbytečné formální kroky. Takový postup nepřinese materiální doplnění či přepracování předmětných historických posouzení, a proto ani nemůže zhojit nedostatky těchto posouzení vůči účinné směrnici EIA. Navrhovaná úprava podle našeho názoru obchází ustanovení směrnice EIA, která ukládají povinnost provedení posouzení vlivů, tím, že umožňuje pokračování povolovacích procesů na základě historických posouzení, která nenaplňují požadavky účinné evropské legislativy.</p> <p>Jedná se o nepřímou novelu přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb.; přechodná ustanovení by neměla být novelizována, protože takový postup zpochybňuje jejich smysl i právní vztahy, která upravují.</p> <p>Ústavní soud ČR se několikrát vyjadřoval k zásahům moci zákonodárné do moci výkonné a v tomto směru posuzoval konkrétnost a obecnost právních předpisů. Máme za to, že navržená textace je na hranici ústavní konformity, neboť</p>	<p>Nerelevantní vzhledem ke změnám, které byly v návrhu provedeny.</p> <p>Předložené řešení bylo připraveno na základě jednání s Evropskou komisí.</p> <p>Návrh nadále neobsahuje úpravu „ověřování“ stanovisek EIA vydaných podle zákona č. 244/1992 Sb. a zabývá se aktuálním technickým řešením záměru a jeho vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví.</p> <p>Neakceptováno – rozpor Vzhledem k jednáním s Evropskou komisí bylo nezbytné, aby se úprava vztahovala pouze na vybrané dopravní projekty.</p>

	obecné podmínky (souvztažnost s transevropskou dopravní sítí a datum zahájení územního řízení) vymezují zcela konkrétní výčet projektů, na které se má tato úprava vztahovat.	Konkrétní vymezení projektů v nařízení vlády je doplněno obecně stanovenými kritérii.
MD	Zásadní (k § 4 odst. 3 a § 23 odst. 11): Z doplnění dalšího postupu v případě stanovisek vydaných podle zákona č. 244/1992 Sb. není zřejmé, jaký je jeho účel a jak by se tento postup aplikoval vedle výjimky podle § 4 odst. 3. Tuto situaci požadujeme vysvětlit a případně upřesnit vztah těchto dvou ustanovení.	Nerelevantní, ustanovení § 4 odst. 3 bylo vypuštěno a ustanovení § 23 odst. 11 bylo přeformulováno v novém § 23a.
ÚVČR-KOM	Varianta II se od varianty I liší tím, že navíc obsahuje nové ustanovení § 23 odst. 11. Toto intertemporální ustanovení však dle našeho názoru zcela nejuje požadavky Evropské komise a směrnice 2011/92/EU, v platném znění, které spočívají v nutnosti aktualizovat stanoviska o hodnocení vlivů na životní prostředí. Oproti tomu podle § 23 odst. 11 příslušný úřad ověřuje stanoviska o hodnocení vlivů na životní prostředí s požadavky zákona č. 244/1992 Sb., ve znění účinném ke dni jejich vydání, tedy s právní úpravou, která nebyla v souladu se směrnicí EIA. Pro podepření tohoto závěru můžeme citovat i z důvodových zpráv k dřívějším (harmonizačním) novelám zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, ve kterých předkladatel píše, že: <i>„V tomto ohledu je možné zákon č. 244/1992 Sb. jen stěží označit za kompatibilní s rozsáhlými požadavky, které jsou z pohledu stávajících právních předpisů EU (zejména EIA směrnice) a mezinárodních smluv (např. tzv. Espoo úmluva či Aarhuská úmluva) na proces EIA kladeny. V konkrétním nastavení přechodných ustanovení musel být zohledněn ultimativní požadavek Komise, aby u „starých“ stanovisek EIA (tj. vydaných před nabytím účinnosti novely), bylo vždy orgánem EIA prověřeno, zda vyhovují požadavkům EIA směrnice.“</i> Variantu II tudíž nepovažujeme za slučitelnou s právem	Bere se na vědomí.

	EU.	
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 2):</p> <p>Navržené znění § 4 odst. 2 je v porovnání s požadavky směrnice EIA formulováno příliš zužujícím způsobem, když daný postup umožňuje pouze u záměrů určených pouze pro obranu nebo bezprostřední odvrácení nebo zmírnění důsledků nepředvídatelné události, zatímco směrnice hovoří o záměrech určených výhradně pro účely obrany nebo záměrech, jejichž jediným účelem je reakce na mimořádné civilní události. Navrhujeme proto znění § 4 odst. 2 uvést do souladu s požadavky směrnice.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MPO	<p>změna §4 odst. 2</p> <p><i>...mohla vážně ohrozit zdraví, bezpečnost, majetek obyvatelstva nebo životní prostředí...</i></p> <p>Doporučujeme přeformulovat:</p> <p><i>...mohla vážně ohrozit zdraví, bezpečnost a majetek.</i></p> <p>odůvodnění: Doporučujeme nespecifikovat vlastnictví majetku, protože vláda by měla mít tuto kompetenci i jedná-li se o jinou majetkovou formu (např. i státní majetek).</p> <p>Hrozba vlivu na životní prostředí resp. posouzení životního prostředí, je principem samotného zákona EIA. Tak, jak bylo původně definováno lze považovat za určitý paradox.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MMR	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Navrhované ustanovení je příliš vágní, což může vést ke zneužívání nebo nadužívání tohoto ustanovení do budoucna. Požadujeme navrhovaný text „záměr, jehož účel by mohl být posuzováním nepříznivě ovlivněn“ specifikovat, aby bylo zřejmé, že se jedná o výjimečné a jednoznačně identifikovatelné případy.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Požadujeme upřesnit, že se jedná o účel posuzování,</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.

	který je definovaný v § 1 odst. 3.	
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Z navrženého znění § 4 odst. 3 písm. a) vyplývá, že se ne vždy bude jednat o 100 % vyloučení z posuzování, ale že v některých případech bude vláda povinna zajistit provedení alespoň částečného posouzení. Z návrhu není zřejmé, jak by se nahlíželo na následně provedené posouzení, jakým způsobem by se určoval rozsah, v jakém má být provedeno, atd. a tyto skutečnosti by následně mohly být napadány v rámci přezkumu rozhodnutí v navazujících řízeních. Požadujeme proto jednoznačně určit, že vláda může záměr z posuzování zcela vyloučit nebo jej vyloučit pouze částečně. V případě částečného vyloučení z posuzování by pak mělo být ale již v rozhodnutí vlády určeno, v jakém rozsahu a jakým způsobem se posouzení provede.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Dále navrhuje vypustit větu „Součástí návrhu na postup podle věty první je vždy vyjádření Ministerstva životního prostředí“. Tuto větu považujeme za nadbytečnou, neboť podle jednacího řádu vlády bude návrh na postup podle § 4 odst. 3 vždy předmětem mezirezortního připomínkového řízení a zároveň ministr životního prostředí bude na jednání vlády přítomen, a zároveň zavádějící, neboť není zřejmé, jakou formu a jakou závaznost by takové vyjádření Ministerstva životního prostředí mělo.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MPO	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3)</p> <p>V průběhu vypořádání změněno na doporučující</p> <p>K navrhované variantě 1 i variantě 2 návrhu zákona požadujeme v § 4, odst. 3 vypustit větu druhou, podle které má být součástí návrhu na vynětí záměru z posuzování vždy vyjádření Ministerstva životního prostředí (dále jen „MŽP“).</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.

	<p>odůvodnění: Toto ustanovení považujeme za nedůvodné, protože MŽP bude uplatňovat své stanovisko k návrhu na vynětí v rámci meziresortního připomínkového řízení a vláda tak k tomuto stanovisku bude při svém rozhodování vždy přihlížet. Není zřejmé, jaký účinek má mít vyjádření MŽP ve vztahu k rozhodovacímu procesu o návrhu na vynětí. Příslušné ustanovení směrnice 2014/52/EU zavedení povinného vyjádření vnitrostátního orgánu životního prostředí k návrhu na vynětí neobsahuje. Návrhu změny zákona tak v tomto bodě výrazně přesahuje rámec směrnice.</p>	
ÚVČR-KOM	<p>není zřejmé, proč v § 4 odst. 3 není u posuzování záměru zmíněna i „popřípadě jeho část“, jak je tomu v odst. 2 stejného paragrafu.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
ÚVČR-KOM	<p>ustanovení § 4 odst. 3 vychází již z jednou schválené koncepce (viz současný § 2 odst. 2); přesto však není jasné, jakým způsobem bude vláda „rozhodovat“. Jaký akt bude vláda vydávat? A jakým způsobem bude „zajišťovat provedení posuzování“ – zřejmě není možné, aby vláda sama prováděla posuzování vlivů, bude tedy nutné zvolit akt, kterým tak učiní, a v tomto aktu stanovit rozsah a způsob posouzení.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
ÚVČR-KOM	<p>(k § 4 odst. 3)</p> <p>v neposlední řadě je dle našeho názoru nutné, aby proti rozhodnutí vlády bylo možné dosáhnout přezkumu podle čl. 11 směrnice 2011/92/EU, v platném znění (neboť musí být dosaženo cíle směrnice). To je nutno postavit najisto.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Výslovné uvedení povinného posouzení ve smyslu § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny považujeme za nadbytečné a zcela popírající smysl udělovaných výjimek, a proto ho požadujeme zcela vypustit.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MPO	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3)</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.

	<p>V průběhu vypořádání změněno na doporučující</p> <p>V § 4, odst. 3, písm. a) požadujeme blíže specifikovat možný rozsah posuzování záměru tak, aby byla vždy zohledněna výjimečnost daného záměru a jeho odůvodnění.</p> <p>odůvodnění: Považujeme za důležité popsat a odůvodnit výjimečnost záměru.</p>	
MMR	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Požadujeme vypustit písmeno c) a povinnost informovat Evropskou komisi zakotvit v písmenu b).</p> <p>Odůvodnění: Nesouhlasíme s tím, aby před vydáním rozhodnutí, které povoluje umístění nebo provedení záměru vláda informovala Evropskou komisi o důvodech vyloučení posuzování a poskytla informaci o zveřejnění zákonem určených informací. Jednak nelze z navrhovaného znění dovodit kdy je to „před vydáním rozhodnutí“ a dále rozhodnutí o povolení umístění nebo provedení záměru bude více než jedno, to znamená, že vláda by poskytovala informace Evropské komisi opakovaně.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>U § 4 odst. 3 písm. c) upozorňujeme na skutečnost, že tato podmínka by mohla být v případě, že pro daný záměr bylo již v minulosti vydáno územní rozhodnutí nesplnitelná a mohla by vést k pochybnostem o zákonnosti vydaného rozhodnutí vlády.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p> <p>Z návrhu není zřejmé, jakým způsobem a s jakými dopady na navazující řízení mají být použita ustanovení § 11 až 13, proto tento odkaz požadujeme doplnit či zcela vypustit.</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MD	<p>Zásadní (k § 4 odst. 3):</p>	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.

	<p>S ohledem na výše uvedené navrhuje znění § 4 odst. 3 nahradit odstavci 3 a 4 v následujícím znění:</p> <p><i>„(3) Vláda může ve výjimečném odůvodněném případě rozhodnout, že se u záměru posouzení provede jen zčásti nebo se neprovede vůbec, pokud je naplněn účel posuzování podle § 1 odst. 3 a účel záměru by mohl být posuzováním nepříznivě ovlivněn. V takovém případě vláda</i></p> <p><i>a) zveřejní informace o rozhodnutí podle věty první, jeho důvodech a, je-li provedeno částečné posouzení, informace o jeho výsledku, a</i></p> <p><i>b) před vydáním rozhodnutí, které povoluje umístění, popřípadě provedení záměru, informuje Evropskou komisi o důvodech rozhodnutí podle odstavce 1 a poskytne jí informace zveřejněné podle písm. a).</i></p> <p><i>(4) Pokud vláda rozhodne podle odstavce 1, že u záměru bude provedeno posouzení jen zčásti, v rozhodnutí určí, v jakém rozsahu a jakým postupem se provede.“</i></p>	
MMR	<p>Zásadní (k § 23 odst. 11): Ustanovení požadujeme přepracovat z těchto důvodů:</p> <ul style="list-style-type: none"> - účelově je navrhováno pouze pro záměry, které se nachází na transevropské dopravní síti; požadujeme jej upravit tak, aby se vztahovalo na všechny záměry, pro které bylo vydáno stanovisko hodnocení vlivů dle zákona č. 244/1992 Sb. - v ověřovacím stanovisku je nutné ověřit soulad záměru s požadavky dnes platných předpisů, nikoliv s požadavky zákona č. 244/1992 Sb., ve znění účinném ke dni jejich vydání; jedná se o stanoviska 10 a více let stará a poměry v území se za tuto dobu bezpochyby změnily; pokud tomu tak nebude, předmětná problematika se přesune do řízení, které bude povolovat umístění nebo provedení záměru - navrhované ustanovení je nesystémové a zcela 	<p>Neakceptováno - rozpor Předložené řešení bylo připraveno na základě jednání s Evropskou komisí, a to pouze pro vybrané dopravní projekty, tedy nikoliv pro veškeré záměry, pro které bylo vydáno stanovisko EIA podle zákona č. 244/1992 Sb.</p> <p>Akceptováno částečně. Při vydávání závazného stanoviska podle nového § 23a příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví a toto závazné stanovisko se bude vztahovat k aktuálnímu technickému řešení záměru.</p>

	<p>účelové,</p> <p>- navrhované ustanovení požadujeme vyjednat s EK</p>	Akceptováno.
MD	<p>Zásadní (k § 23 odst. 11): Do navrženého ustanovení § 23 odst. 11 požadujeme doplnit, že „po vydání souhlasného závazného stanoviska se záměr považuje za posouzený podle tohoto zákona“. Bez tohoto doplnění se i nadále nebude na záměry posouzené podle z. 244/1992 Sb. vztahovat úprava navazujících řízení v zákoně č. 100/2001 Sb., neboť dle definice navazujícího řízení v § 3 písm. g) je navazujícím řízením pouze řízení, které se týká záměru posouzené podle zákona č. 100/2001 Sb.</p>	<p>Akceptováno jinak. V § 23a odst. 7 je výslovně uvedeno, že řízení, ve kterém je podkladem závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, je navazujícím řízením.</p>
MD	<p>Zásadní (k § 23 odst. 11): Dále požadujeme v tomto ustanovení výslovně vyloučit současnou aplikaci bodu 1. přechodných ustanovení k zákonu č. 39/2015 Sb., aby bylo zřejmé, že takové stanovisko se u záměrů posouzených podle z. 244/1992 Sb. nevyžaduje a je nahrazeno právě stanoviskem vydaným podle navrženého ustanovení § 23 odst. 11.</p>	<p>Akceptováno. Působnost čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. je vyloučena ustanovením § 23a odst. 10.</p>
MD	<p>Zásadní (k § 23 odst. 11): Předposlední větu ustanovení § 23 odst. 11 požadujeme vypustit pro nadbytečnost (zejména její první část). Současně však požadujeme doplnit procesní rámec vydávání předmětného stanoviska, minimálně v rozsahu, jako je upraveno vydávání ověřovacího stanoviska v bodu 1. přechodných ustanovení k zákonu č. 39/2015 Sb.</p>	<p>Akceptováno jinak. Ustanovení bylo přeformulováno.</p>
MPO	<p>Doporučujeme, aby ustanovení § 23 odst. 11 (viz varianta č. 2 návrhu) nebylo vkládáno přímo do platného zákona EIA, ale mělo by být umístěno do přechodných ustanoveních pouze novelizačního zákona, jelikož se bude aplikovat jen na nízký počet (minulých) případů a pravidlo tak bude aplikovatelné jen na dosavadní (minulé) případy, nikoli na záměry, které budou podle zákona EIA nově posuzované.</p>	Bere se na vědomí.

	<p>odůvodnění: Mělo by jít o stejný případ jako ustanovení minulé novely EIA, kterou bylo zavedeno „souhlasné stanovisko“ – toto ustanovení bylo také umístěno do přechodných ustanovení novely EIA (tj. pouze do přechodných ustanovení článku II. zákona č. 39/2015 Sb., nikoli přímo do zákona EIA).</p>	
MPO	<p>Zásadní</p> <p>V průběhu vypořádání změněno na doporučující</p> <p>Požadujeme, aby bylo do návrhu zapracováno rovněž ustanovení článku 2 odst. 5 směrnice 2014/52/EU, které členskými státy dává pravomoc vyjmout záměr stanovený zvláštním vnitrostátním legislativním aktem z působnosti ustanovení této směrnice, která se týká projednání s veřejností, pokud jsou splněny cíle této směrnice.</p> <p>odůvodnění: Máme za to, že teprve při transpozici tohoto ustanovení směrnice bude moci být beze zbytku naplněn cíl předloženého návrhu zákona. Má-li dojít ke skutečnému zavedení možnosti udělit výjimku z posuzování vlivů záměru na životní prostředí, je nutné udělení této výjimky vztáhnout i na projednání s veřejností. V rámci transpozice ustanovení článku 2 odst. 5 směrnice 2014/52/EU je třeba rovněž určit, kterým vnitrostátním legislativním aktem bude možné stanovit seznam záměrů, na které se vztahuje výjimka z projednání s veřejností. Požadujeme, aby se jednalo o nařízení vlády.</p>	Bere se na vědomí.
MMR	<p>Zásadní:</p> <p>Nesouhlasíme s tím, aby materiál prošel meziresortním připomínkovým řízením bez kompletní důvodové zprávy, a požadujeme doplnit část G „Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí ČR ... a dopady na životní prostředí“. Tato část</p>	Neakceptováno – rozpor

	je z našeho pohledu klíčová; bez vyčíslení finančního dosahu navrhované právní úpravy a posouzení dopadů (zejména dopadů na životní prostředí) nelze vnímat materiál jako úplný a nelze jej posoudit z věcného hlediska.	
MD	Zásadní (k § 4 odst. 3): Ani z obecné, ani ze zvláštní části důvodové zprávy nevyplývá, že postup podle § 4 odst. 3 bude možné aplikovat na situaci, kdy byl záměr posouzen podle zákona č. 244/1992 Sb. Požadujeme v tomto smyslu důvodovou zprávu doplnit.	Nerelevantní, ustanovení bylo vypuštěno.
MPO	V důvodové zprávě (část IV materiálu) se uvádí, že seznam vybraných dopravních projektů, jichž se legislativní úprava týká, je přílohou usnesení vlády č. 434 ze dne 11. května 2016. Doporučujeme uvést seznam těchto projektů také do přílohy předkládaného materiálu. odůvodnění: Doporučujeme seznam staveb doplnit pro lepší přehlednost materiálu.	Akceptováno, součástí materiálu je i návrh nařízení vlády podle § 23a odst. 1, ve kterém je seznam projektů uveden.
MPO	Doporučujeme doplnit důvodovou zprávu o vysvětlení, proč dochází k částečnému vypuštění textu v § 4 odst. 2 (např. nouzového stavu, stavu ohrožení, plnění mezinárodních smluv.....)	Nerelevantní, ustanovení bude vypuštěno.
ÚVČR-VÚV	Doporučujeme podrobněji odůvodnit, proč má být součástí návrhu na vynětí záměru z posuzování vždy vyjádření Ministerstva životního prostředí (§ 4, odst. 3). Navíc není zcela zřejmé, jak mechanismus má fungovat – jaký účinek má mít vyjádření Ministerstva životního prostředí při rozhodování o návrhu na vynětí.	Nerelevantní, ustanovení bude vypuštěno.
ÚVČR-KOM	Dále vyjádření ke slučitelnosti návrhu s právem EU na str. 11 je velmi stručné, v případě varianty II dle našeho názoru navíc nesprávné. Nutno odůvodnění rozvést.	Bere se na vědomí.
ÚVČR-KOM	K materiálu není přiložena srovnávací tabulka ke směrnici 2014/52/EU, kterou se novelizuje směrnice 2011/92/EU. Nutno doplnit.	Nerelevantní, transpoziční ustanovení bylo vypuštěno. Obě srovnávací tabulky, jak ke směrnici 2011/92/EU, tak

	ke směrnici 2014/52/EU, nicméně přiloženy byly.
--	---

V Praze 15. června 2016

Vypracoval: Mgr. Nela Vinklerová

Podpis: